

Eğitimci Arkadaşlarım Merhaba!

Nasılsınız? “İyiyiz” diyen arkadaşlarım çok mutlu oldum. Daha iyi olabileceğimizin müjdesini de sizlere vermeliyim. Bazı arkadaşlarımın soruma “Şöyle böyle işte, idare edip gidiyoruz.” diyerek cevap verdiğini tahmin ediyorum. Kederli tepkiler, edilgin tepkiler bunlar! Kendini sivil ölü gibi hisseden insanların kederli sözleri bunlar! Ancak böyle yaşamak zorunda değiliz! Bu hayata mahkûm değiliz! Bunun da müjdesini vermek isterim.

Şair “Yaşadıklarımından öğrendiğim bir şeyler var.” diyor ve devam ediyor, “Yaşadın mı, yoğunluğuna yaşayacaksın bir şeyi!” Öğrencilerin, meslektaşların yüreklerinin çarpmasını sağlamak, gözlerinin merakla parlamasına yol açmak, “Yapabileceğim çok şey var.” demesini sağlamak ve yapabilecekleri konusunda sabırsızlıkla okul dışına çıkmayı beklemek. Düşünüürün şu sözünü anımsatıyor böyle bir giriş: “Oldukları yerde donup kalmış koşulları, kendi şarkıları eşliğinde dans etmeye zorlamalıyız.” Belli koşullardan çıkıp gelen öğrencileri ve meslektaşlarını kendi şarkıları eşliğinde dansa davet etmek değil midir bir öğretmenin, eğitime destek emekçinin, hatta bir insanın işlevi! Ölümlü değil yaşamı savunmak değil midir bir öğretmenin görevi?

Değerli arkadaşlarım,

Bir OHAL dönemi ve arkasından gelen pandemi süreci ile okullarımızdaki öğrenme yaşamı adeta askıya alındı. Ücretli öğretmenlik ve sözleşmeli öğretmenlik istisna olmaktan çıkarıldı, norm haline geldi. Siyasal iktidar, yaprağın kımıldamadığı, yaşamın sivil ölüme yol açarcasına kısıtlandığı koşullarda eğitim sürecine çok zarar verecek Öğretmenlik Meslek Kanunu’nu çıkardı. Yasa “Benden sonrası tufan!” diyen neoliberalizmin “bencil bireyi”ni inşaaya koyuldu. Genç öğretmenleri düşük maaşla yaşamaya, güvencesizlik ve cezalandırma tehdidi ile suskunluğa itmeye çalıştı. Anlıyoruz ki öğretmenleri “kariyer basamakları” adı altında bölerek, sınavla maaş artışına yol açacak bir çalışma rejimi hayata geçirilmek isteniyor.

Değerli eğitim emekçisi arkadaşlarım,

Bize yaşatılan hikâyeye bu ve daha çoğu! Ancak başka bir hikâyemiz de var kuşkusuz, iki şehrin hikâyesinde olduğu gibi.

5 Ekim Dünya Öğretmenler Günü biz eğitimcilere “Başka bir öğretmen mümkün!” “Başka bir eğitim hikâyesi de var!” diyor. Bunun sevinciyle ortak bir belge olarak kabul edildiği 1994 yılından beri kutlanan 5 Ekim Dünya Öğretmenler Günü’nü kutluyorum.

Öğretmenlik Meslek Kanunu’na karşı mesleğimizi, emeğimizi, onurumuzu ve çalışma barışımızı korumaya çalışırken 5 Ekim Dünya Öğretmenler Günü, Öğretmenlerin Statüsü Tavsiyesi’ni önümüze örnek bir belge olarak koyuyor. Bu belge ILO ve UNESCO arasındaki iş birliğinin sonucunda ortaya çıkmış uluslararası bir belge, 1966 yılında çıkarıldı ve 56 yıldır güncellenerek yaşıyor. Belge adeta öğretmenlerin ve eğitim

emekçilerinin uluslararası yasasıdır. Tavsiye’yi, UNESCO ve ILO’nun tavsiye kararları üzerine uluslararası öğretmen kuruluşları oluşturmuştur. Metnin ortak bir belge olarak kabul edildiği 1994 yılından beri 5 Ekim Dünya Öğretmenler Günü olarak kutlanıyor. Sözü edilen Eğitim Enternasyonalı ve Avrupa Eğitim Sendikaları Komitesi’nin Türkiye’den tek üyesi Eğitim Sen’dir, başka bir sendika yoktur. Milli Eğitim Bakanlığı 5 Ekim Dünya Öğretmenler Günü’nü kutlamamaktadır. Ne kadar da içe kapanmışız değil mi?

Eğitim Sen olarak Öğretmenlerin Statüsü Tavsiyesi’ni yeniden basıyoruz, internet sayfamızdan okumanızı içtenlikle dilerim. Bize ve öğretmenlerimize göre maaş artışını sınava bağlayan, öğretmenleri ayırtıran ve aralarında eşitsizlikler yaratan sahte Öğretmenlik Meslek Kanunu derhal iptal edilmeli ve “eğitim emekçilerinin uluslararası yasası”nı temel alan, devlet ve özel öğretim kurumlarında çalışan tüm emekçileri kapsayan, Tavsiye’ye uygun biçimde eğitim sendikalarının tamamının katılımıyla yeni bir eğitim emekçileri yasası hazırlanmalıdır.

Değerli arkadaşlarım,

15 Ekim’de, “Emeğimiz, Mesleğimiz ve Çalışma Barışımız İçin” Ankara Mitingi’nde Tandoğan Meydanı’nda mutlaka olmalıyız!

Godot’yu, bir kurtarıcıyı beklememize gerek yok! Gelmeyecek! Çünkü o biziz! Gücümüzün farkında olmalıyız! Çalışma yaşamımız dâhil bu yaşam bizimdir, öğretmenlere rağmen çıkarılmış Öğretmenlik Meslek Kanunu bizim yaşamımızı, emek sürecimizi belirleyemez! 15 Ekim’de gündelik yaşamın rutinini kırmalıyız cesaretle, bir otobüse binmeli ve alanda buluşmalıyız! Görüyorsunuz ancak birleşerek kazanabiliriz!

Değerli arkadaşlarım kendinize, öğrencilerinize ve tüm eğitim emekçisi arkadaşlarınıza iyi bakın! Sevgilerimle.

Nejla Kurul
Eğitim Sen Genel Başkanı

